

HERINNERINGEN AAN OORLOG EN BEVRIJDING

Pakjesavond 1944

Ondanks de oorlog, koude en honger hoopten wij dat de Sint ons op 5 december niet zou vergeten. Dat viel lang niet mee want op de bonkaarten was nog maar weinig te verkrijgen. Traditioneel kreeg ieder van ons behalve het cadeautje dat op het verlanglijstje stond, ook nog een nuttig geschenk. Snoep werd niet vergeten want een chocoladeletter, suikerbeest en een hart van borstplaat waren favoriet.

Hoe moest dat nu in 1944.....? Maar mijn ouders waren vindingrijk. Heel goed herinner ik mij dat wij in dat jaar toch een hart kregen, oranje van kleur nog wel. Nee niet van borstplaat, maar van koolraap. Vader sneed de koolraap in plakken, maakte van iedere plak een hart en maakte daar een pakje van.

Hoe wij aan koolraap kwamen? In de hongerwinter had vader een veld vol koolrapen ontdekt, gelegen tussen de Oud Bussummerweg en Oud Blaricummerweg. Daar haalde (lees: pikte) ik de koolrapen. Voor lange tijd ging het goed totdat ik betrapt werd; toen was het pikken voorgoed afgelopen. Maar nog niet te laat om met pakjesavond hét pakje uit te pakken.

Of de koolraap smaakte? Honger maakt ook rauwe koolraap zoet. In mijn gezinnetje heb ik sindsdien één keer koolraap gegeten, alleen om dié herinnering op te roepen.

Ina de Beer

Voedseldropping - 1945